



Warszawa, dnia 29 kwietnia 2014 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER
ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

DP-WL.0211.19.2014/JRM

Pan
Jarosław Formalewicz
Prezes Zarządu
Polskiego Towarzystwa
Geodezyjnego

Mały Pół Pół

W nawiązaniu do uwag zgłoszonych do *projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne* (pismo z dnia 7 kwietnia 2014 r. przekazane do Sekretarza Stałego Komitetu Rady Ministrów), uprzejmie wyjaśniam, co następuję:

Ad. 1. Propozycja skreślenia w projektowanym art. 11 ustawy sformułowania dotyczącego jednostek organizacyjnych nie może zostać uwzględniona, ponieważ jednostki organizacyjne jako podmioty uprawnione do wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych są wymienione także w obecnym brzmieniu art. 11 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2010 r. Nr 193, poz. 1287, z późn. zm.). Proponowana zmiana ma na celu umożliwienie osobom fizycznym wykonywania prac geodezyjnych i kartograficznych, w szczególności w związku z pełnieniem przez te osoby funkcji biegłego sądowego, mierniczego górniczego lub asystenta mierniczego górniczego.

Podkreślenia wymaga fakt, że czynności obejmujące prace geodezyjne i kartograficzne, wymienione w projektowanym brzmieniu art. 2 pkt 1 i 2 ustawy, mogą odnosić się zarówno do działalności komercyjnej jak i zadań wykonywanych przez organy administracji publicznej. Organy administracji publicznej wykonują zaś swoje zadania, zgodnie z ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.) przy pomocy jednostek sektora finansów publicznych.

W odniesieniu do propozycji rezygnacji z nowelizacji art. 9 ustawy, uprzejmie informuję, że regulacje dotyczące kontroli przedsiębiorców zawarte są w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.). Zgodnie z art. 77 ust. 3 tej ustawy, zakres przedmiotowy kontroli działalności gospodarczej oraz organy upoważnione do jej przeprowadzania określają odrębne ustawy. W związku z powyższym projektowane brzmienie art. 9, w ocenie projektodawcy, należy uznać za spójne z ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Ad. 2. Jako nieuzasadniony uznaję zarzut naruszenia konstytucyjnej zasady równości wobec prawa projektowanego wyłączenia z weryfikacji przeprowadzanej w trybie projektowanego art. 12b, zbiorów danych lub innych materiałów stanowiących wynik prac

geodezyjnych lub prac kartograficznych wykonanych w związku z realizacją zamówienia publicznego przez Głównego Geodetę Kraju lub organy administracji geodezyjnej i kartograficznej, a także przez inne podmioty działające z upoważnienia tych organów. Podkreślenia wymaga bowiem, że w przypadku wykonywania prac geodezyjnych lub prac kartograficznych w związku z realizacją zamówienia publicznego dotyczącego zadań Służby Geodezyjnej i Kartograficznej, weryfikacji rezultatów zamówionych prac dokonuje zamawiający w trybie przewidzianym w zawartej między stronami takiego postępowania umowie.

Propozycja wskazania sześciodniowego terminu maksymalnego na przeprowadzenie weryfikacji nie może zostać uwzględniona, z uwagi na to, że tak krótki termin mógłby nie być wystarczający w przypadku znacznej ilości lub złożoności weryfikowanych rezultatów prac.

Propozycja wskazania siedmiodniowego terminu na wydanie decyzji administracyjnej, o której mowa w projektowanym brzmieniu art. 12b ust. 8 wydaje się nieuzasadniona, ponieważ zgodnie z art. 35 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267) organy administracji publicznej powinny załatwiać sprawy bez zbędnej zwłoki.

Ad. 3. W odniesieniu do uwag dotyczących projektowanych zmian w przepisach dotyczących odpowiedzialności dyscyplinarnej, projekt ustawy o zmianie ustawy – Prawo geodezyjne i kartograficzne przewiduje w art. 46, iż odpowiedzialność dyscyplinarną przewidzianą przepisami tej ustawy ponoszą osoby wykonujące samodzielne funkcje w dziedzinie geodezji i kartografii. Jednak wbrew stanowisku wyrażonemu w piśmie, konstrukcja ta jest spójna systemowo i nie pozostawia wątpliwości kto i za jakie zachowanie może zostać pociągnięty do odpowiedzialności dyscyplinarnej. Projektowany art. 46 jest spójny z art. 42 ustawy, który jednoznacznie wskazuje związek pomiędzy posiadaniem uprawnień zawodowych i wykonywaniem samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii.

Nieuzasadnione są obawy, iż osoby, które na mocy ustawy albo innych przepisów winny legitymować się uprawnieniami zawodowymi w dziedzinie geodezji i kartografii, aby móc pełnić określone funkcje lub zajmować określone stanowiska, nie będą ponosić jakiegokolwiek odpowiedzialności za wykonywanie swoich zadań z naruszeniem przepisów prawa, nie dochowując należytej staranności albo niezgodnie z zasadami współczesnej wiedzy technicznej. Projektowany przepis art. 46 nie oznacza, iż osoby będące m. in. pracownikami Służby Geodezyjnej i Kartograficznej nie będą ponosiły odpowiedzialności dyscyplinarnej za wykonywanie zadań z naruszeniem przepisów prawa, nie dochowując należytej staranności, czy niezgodnie z zasadami współczesnej wiedzy technicznej. Zadania te jednak muszą być związane z wykonywaniem samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii, o których mowa w art. 42 ust. 2 ustawy. W tym miejscu należy zauważyć, iż zgodnie z nowelizowanym przepisem art. 11 projektu ustawy, wykonawcą prac geodezyjnych i kartograficznych będzie również każda osoba fizyczna legitymująca się odpowiednimi uprawnieniami zawodowymi, a więc również pracownik Służby Geodezyjnej i Kartograficznej (o ile oczywiście odrębne przepisy i ustalenia z pracodawcą nie będą przewidywały ograniczeń w tym zakresie). W zakresie tych zadań ww. osoby będą ponosiły pełną odpowiedzialność dyscyplinarną. Idąc dalej, w przypadku odebrania im uprawnień

zawodowych nie będą spełniały warunku niezbędnego do piastowania dotychczasowego stanowiska.

Nie sposób jednak zgodzić się z opinią, iż ustawa powinna przewidywać możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności dyscyplinarnej osoby posiadające uprawnienia zawodowe tylko dlatego, że pełnią określone funkcje lub zajmują określone stanowiska – bez względu na rodzaj wykonywanych przez nie zadań służbowych.

W tym miejscu należy podkreślić, iż wykonywanie obowiązków służbowych osób będących pracownikami jednostek organizacyjnych, przy pomocy których organy Służby Geodezyjnej i Kartograficznej realizują swoje zadania, nie może być wiązane w każdym przypadku z wykonywaniem samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii określonych w art. 42 ust. 2 ustawy. Nie oznacza to jednak, iż w sytuacji, gdy organ (pracodawca) poleci takiej osobie wykonanie pracy geodezyjnej lub kartograficznej wiążącej się z wykonywaniem samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii (np. określonej w art. 42 ust. 2 pkt 1 ustawy), osoba ta nie będzie odpowiadać dyscyplinarnie w przypadku ich wykonania z naruszeniem przepisów prawa, z niedochowaniem należytej staranności, czy też niezgodnie z zasadami współczesnej wiedzy technicznej.

Podsumowując, zgodnie z projektowanym przepisem art. 46 ustawy cechą relewantną odpowiedzialności dyscyplinarnej geodetów uprawnionych jest wykonywanie samodzielnych funkcji w dziedzinie geodezji i kartografii i cecha ta zapewnia spójność systemową całej regulacji. Nie jest bowiem tak, iż każda osoba piastująca funkcję lub stanowisko, do objęcia którego wymagane jest posiadanie uprawnień zawodowych wykonuje w ramach swoich obowiązków służbowych samodzielne funkcje w dziedzinie geodezji i kartografii. Jednocześnie każda osoba posiadająca uprawnienia zawodowe, która wykonuje samodzielne funkcje w dziedzinie geodezji i kartografii, podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej, bez względu, czy funkcje te wykonuje piastując określone stanowisko publiczne w ramach swoich obowiązków służbowych, czy też jako przedsiębiorca, biegły sądowy lub w ramach działalności niezarobkowej

Ad. 4. Szczegółowe wyjaśnienia dotyczące kwot wymienionych w art. 15 projektu ustawy zawarte zostały w Ocenie Skutków Regulacji.

Nie może zostać również przyjęta propozycja dotycząca rozdzielenia projektu ustawy na dwie części. Projekt ustawy w obecnym brzmieniu zawiera regulacje logicznie ze sobą powiązane. Jakiegokolwiek istotne zmiany co do zakresu regulacji prowadziłyby do potrzeby opracowania nowego projektu ustawy i powtórzenia procesu konsultacji i uzgodnień, co z uwagi na ograniczenia czasowe wynikające z wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 25 czerwca 2013 r., sygn. akt K 30/12, jest nieuzasadnione.

Do wiadomości:

Pani Małgorzata Hirszel – Sekretarz Stałego Komitetu Rady Ministrów

